

Η ζωή μου κοντά στο Γέροντα Ιωσήφ τον Βατοπαιδινό (Γέροντας Εφραίμ, Καθηγούμενος Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Πανοσιολογιότατε εκπρόσωπε της αυτού Θειοτάτης Παναγιότητος του Οικουμενικού Πατριάρχου πρωτίστως και του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης της Ελλάδος κυρίου Ιερωνύμου, αξιότιμε κύριε πρόεδρε του συλλόγου φίλων του Αγίου Όρους, αγαπητοί και σεβαστοί πατέρες, αγαπητές αδελφές και γερόντισσες, αγαπητοί αδελφοί. Λέγω χαίρομαι που όχι για πρώτην φοράν έρχομαι σ' αυτό το βήμα για να πω κάποιον θέμα πνευματικών. Όπως ακούσατε σκέφτηκα να μιλήσω για την ζωήν μου κοντά στον γέροντα Ιωσήφ τον Βατοπαιδινό.

Είναι η πρώτη φορά που προσπαθώ επισήμως από ένα βήμα όπως αυτό να ομιλήσω για τον γέροντα Ιωσήφ και όπως ξέρετε πάντοτε οι γέροντες προβάλλονται από τους μαθητές τους και ξέρομεν πολύ καλά από όλην την εκκλησίαν ότι οι άγιοι επροεβλήθησαν ως επί το πλείστον από τους μαθητές τους. Γι' αυτό και χαίρομαι που μου δίνεται αυτή η ευκαιρία και μάλιστα στην περίοδο της Μεγάλης Τεσσαρακοστής διότι νομίζω ότι το Άγιον Όρος συνεχίζει να προβάλλει τους ανθρώπους που αληθινά αγάπησαν τον Θεόν. Εμείς ευχαριστούμεν τον Θεόν με την άπειρη ανοχή του, που μας οδήγησεν τα βήματά μας εις το Άγιον Όρος, σ' αυτό το χώρο που φιλοξένησε πάρα πολλούς ανθρώπους που ήθελαν να φύγουν από τον κόσμο όχι διότι απέρριψαν το ανθρώπινο πρόσωπο αλλά γιατί απέρριψαν το αρρωστημένο πνεύμα του κόσμου.

Η ελαχιστότητά μου έζησεν για ολόκληρα 28 χρόνια κοντά στον γέροντα Ιωσήφ. Ενθυμούμαι όταν τον γνώρισα το 1975 εις την Μονή του Κουτλουμουσίου, μου έκανε πολύ μεγάλη εντύπωση ότι ήταν τόσο, έτσι, εκφραστής των θεολογικών νοημάτων και μάλιστα όταν τον ρωτήσαμε, εμείς τότε σαν πρωτοετείς του πανεπιστημίου στη θεολογία, τον ρωτήσαμε, τότε είμεθα μια ομάδα φοιτητών και μάλιστα επιμέναμε νε τον δούμε τότε και ήταν μετά από μία αγρυπνία. Μας είπαν οι πατέρες εκεί εις το Κουτλουμούσι, ότι ξεκουράζεται ο γέροντας Ιωσήφ αλλά εμείς με την αδαότητα αν θέλετε, με τον πόθο να γνωρίσουμε κάποιον αγιορείτη και μάλιστα πατριώτη μας, επήγαμε και χτυπήσαμε το κελί του. Ρωτήσαμε πού είναι το κελί του και ενθυμούμαι ότι ο γέροντας εξήλθεν από το κελί του,

εφαινόταν αγουροξυπνημένος αλλά δεν εγόγγυσε τίποτα παρόλον που μας είπε, ξέρετε είμαστε κουρασμένοι γιατί ήταν μία πολύωρος αγρυπνία. Και τότε, εγώ ήμουνά πολύ στενοχωρημένος τότε και πήγα να τον δω και μου επέτεινε την στενοχώρια μου. Επήγα στον παπά Εφραίμ τον Κατουνακιώτη με είδεν, με κοιτάξεν έτσι όπως κοιτάζε τότε ως χαρισματούχος άνθρωπος και την ώραν που δεν είχα σκοπόν και δεν σκεφτόμουν τον μοναχισμό διότι πρώτη φορά επήγαινα στο Άγιον Όρος, μου λέει, εσύ θα γίνεις μοναχός. Και μάλιστα μου είπε, θα είσαι εις την γενεά μας. Εγώ δεν καταλάβαινα τότε. Και τότε πραγματικά ήμουνά πολύ έτσι, δεν κοιμήθηκα το βράδυ από τη στενοχώρια μου διότι δεν είχα τέτοιαν διάθεσιν τότε.

Λοιπόν, όταν πήγαμε στο Κουτλουμούσιν, μας είπεν ο γέροντας διάφορα πνευματικά πράγματα και μετά επήγα να τον ρωτήσω κατ' ιδίαν, ξέρετε γέροντα είμαι πολύ στενοχωρημένος. Μου λέει, αν σου το είπεν αυτός ο άνθρωπος είναι λελυμένον, δεν πρόκειται να γλιτώσεις. Λοιπόν, φανταστείτε επετάθην η στενοχώρια μου και τότε επροχωρήσαμεν βέβαια σε άλλα προσκυνήματα και .. τότε ήμασταν μία ομάδα φοιτητών που εδείχναμεν ότι αγαπούμε το Άγιον Όρος και διάφοροι μοναχοί τότε μας έλεγαν και μας επαινούσαν διάφορους γέροντες και μας έλεγαν, ξέρετε ο τάδε έχει την προσευχήν, ο τάδε έχει την αυτήν την προσευχήν και λοιπά, ο τάδε είναι πολύ προχωρημένος εκεί θα πάτε και λοιπά αν θα πάτε να γίνετε μοναχοί. Εμείς τότε εσυγχυστήκαμεν τρόπον τινά και πηγαίναμε στον πατέρα Παΐσιο, στον Άγιον Παΐσιο και του λέμεν, ξέρετε μας είπαν έτσι, ο Άγιος Παΐσιος τότε θυμάμαι αγανάκτησε και λέει, δεν μ' αρέσει αυτό που γίνεται, να επαινούνται οι γέροντες και να συγκρίνονται και να μειώνεται ο ένας και να προβάλλεται ο άλλος, αυτά είναι πράγματα όχι καλά. Και τότε πραγματικά τον ρώτησα για τον γέροντα Ιωσήφ και μου λέει, και δεν θα το ξεχάσω ποτέ, εάν όλοι αυτοί έχουνε την νοεράν προσευχήν ο πατήρ Ιωσήφ είναι διδάκτωρ της νοεράς προσευχής.

Και τότε, δεν σας αποκρύπτω ότι μέσα μου πολύ ευχαριστήθηκα και πολύ αναπαύτηκα και ενθυμούμαι που είχαμε διάφορες τότε επαφές με τον γέροντα και ιδιαίτερα όταν ήρθε εις την Κύπρο, διότι μετά, όταν πήρε τότε τη συνοδεία του στο Κουτλουμούσι και ενθυμούμαι που μας έλεγεν ότι ο Άγιος Παΐσιος τον παρότρυνε να έρθει στο Κουτλουμούσι, διότι η Κουτλουμουσίου τότε ήτανε η βιτρίνα του Αγίου Όρους γιατί τα διαμονητήρια δίνονταν στις Καρυές και περνούσαν όλοι από τις Καρυές και κατ' ανάγκην επήγαιναν στην Μονή Κουτλουμουσίου. Και η Μονή Κουτλουμουσίου ήταν μία έρημος Μονή και ο πατήρ Παΐσιος ξέρετε, ο νυν Άγιος Παΐσιος, όπως ξέρουμε αγιοκατατάχθηκεν από την μητέρα εκκλησία, είχε μεγάλον πόνον για τα μοναστήρια. Και πραγματικά όταν ο

γέροντας πήγε να του μιλήσει, ότι ξέρετε με προσκαλούν και με πιέζουν για να πάω στην Μονή Κουτλουμουσίου. Του λέει, εάν τολμήσεις και κάνεις αυτό το μεγάλο τόλμημα εγώ θα έρθω για ένα χρόνο και θα είμαι πορτάρης εις το Κουτλουμούσι.

(συνεχίζεται)